
RUBRIEKTITEL



ZONDAG 25 JUNI 2023 : SINT-PIETERSFEEST IN LANGDORP



Op zondagochtend was er al vroeg enige bedrijvigheid in onze Sint-Pieterskerk aanwezig. Buiten werd het snikheet maar in de kerk werd alles in gereedheid gezet voor de viering en de receptie. Ook al was de viering een uurtje vervroegd, al vlug kwamen de eerste kerkgangers binnen. Het werd een mooie intense viering, gezongen door alle parochianen, ook van buiten onze eigen parochie en met een samengesteld koor van de 3 geloofsgemeenschappen.

Luc Luyten begeleidde ons op het prachtige orgel. Men vertelde het verhaal van Petrus en Paulus, vooral ook " op deze steenrots zal ik mijn kerk bouwen".

We moeten allemaal een stukje rots zijn, waar men kan op bouwen en vertrouwen. Na de viering volgde nog enkele dankwoordjes aan alle helpers want zonder die helpende, steunende handen kan men nooit zoiets moois bereiken. Jonas gaf nog een kort woordje uitleg over de toekomst van onze zone. Tevens werd er ook aandacht gevraagd voor de gevallen vliegeniers van de tweede wereldoorlog. Net dit jaar was het 80 jaar geleden dat 8 jonge mannen voor ons vaderland hun leven lieten. Achteraan in de kerk werd er een foto aangebracht van de RAF-vliegeniers. Leo gaf bij de grafzerken nog een kort woordje uitleg. Uiteraard werd na de viering onze dorst gelest met een fris glaasje wijn, fruitsap of water, dit met de nodige lekkere hapjes.

Langs deze weg willen we nogmaals alle helpers van harte danken, dank u aan onze zonepastoor Rudy, aan priester Paul, diaken Bert, pastoraal werker Tom, Rita als lector, Jente onze misdienaar en Luc als organist.

Ook een dank u aan de helpers voor de receptie, om het klaar te zetten, drankjes uit te gieten en om het op te ruimen.

Dank u Fons, Jos en Rosa, Nieke, Rita en Tom.

Véél dank aan iedereen om mee te zingen en te bidden, samen vormen we een mooie gemeenschap zodat Sint-Pieter trots kan neerkijken met de gedachte " Op deze rots kan Ik mijn kerk verder uitbouwen " .







23 juli 2023

Zestiende zondag door het jaar

Mt. 13,24-43 (of 24-30)



Kiemkracht

De gewone zondagse kerkganger krijgt in drie weken tijd zeven parabels te slikken. Het begon vorige zondag met de prachtige parabel van de zaaier, die kwistig het zaad uitstrooit. Vandaag de drie volgende parabels: het onkruid tussen de tarwe, het mosterdzaadje en gist in het deeg. Alle drie vertellen ze ons over het resultaat van onze menselijke inspanningen voor een betere wereld. Werken aan een meer menselijke wereld, waar iedereen gerespecteerd wordt, een wereld zonder oorlog, zonder haat, zonder discriminatie, waar alleen gelukkige mensen leven, een aards paradijs dat hemels aanvoelt... zou dat wel bestaan?

Zo had God het wel bedoeld, vertelt ons het scheppingsverhaal. Maar de kwelduivel is roet in 't eten komen strooien. De Heer van de akker had nochtans goed zaad op zijn akker gezaaid; maar Hij had zijn rug nog niet gekeerd of dat duivelse kwaad kwam verderf zaaien, met als resultaat: argwaan, onrust en angst. Dat beeld van de mensheid herkennen we maar al te goed. Maar bij die vaststelling mag het niet blijven.

God heeft ons geklungel gezien. In Jezus komt Hij ons meer dan ooit tegemoet. En Jezus laat in die korte periode van zijn aards bestaan duidelijk zien dat we ons bij die ongelukkige situatie niet zomaar hoeven neer te leggen. Integendeel, Hij gaat als een goede tuinier licht en ruimte geven aan al wie wordt terneergedrukt. Overal waar Hij langskomt, komen mensen tot leven. Hij haalt het beste in hen naar boven. De oogst is rijp, zegt Hij; help mee om zoveel goed dat tussen mensen gebeurt, bijeen te brengen.

Wij staren ons vaak blind op al wat fout loopt in deze wereld. Wij willen dat kwaad uitroeien. Maar daardoor zouden we zoveel goeds, dat vaak schuilgaat onder het kwade, mee vernietigen. Laten we dat maar aan God over: Hij heeft het laatste woord. Hij vraagt alleen dat we ons inlaten met zoveel goeds in en tussen mensen. Heel wat gebeurt in stilte, zonder straatlawaai.

Die parabel over het mosterdzaadje vertelt ons over de sterke kiemkracht van het goede, hoe miniem bij de aanvang ook. Een chinees spreekwoord zegt: wie een berg wil verplaatsen moet dat doen schepje bij schepje.

En je weet toch dat mieren in staat zijn om samen een stenen gebouw te verplaatsen?

Langs de bijhorende parabel over gist in het deeg, maakt Jezus ons duidelijk tot wat oprechte inzet in onze samenleving in staat is. Een handvol geloof is in staat om een ganse mensengemeenschap te animeren. Misschien is 'gelooven' een soort sporenplant dat ondergronds zijn wortels vertakt en zo de hele bodem van ons mensenbestaan voorbereidt om ooit een bloementapijt te worden, God en mens ter ere.

In die zin, zegt Jezus, werkt Gods Koninkrijk.

30 juli 2023

Zeventiende zondag door het jaar

Mt. 13,44-52 (of 44-46)



Mijne schat

Gelukkige mensen die met een oprecht hart kunnen zeggen aan hun geliefde: 'mijne schat'. Gelukkige mensen die onverstoord kunnen spreken van 'schatten' van kinderen, als het meest dierbare. Normaal gesproken is dat het eerste wat je wil redden bij brand of overstroming: je partner, je lief, je kinderen, mensen die je dierbaar zijn. Het zijn helden die mensenlevens weten te redden uit hachelijke omstandigheden. Misschien een gelegenheid om eens te overwegen: aan wie heb ik in mijn leven veel te danken? Wie zijn mijn 'verborgen schatten'? Zij liggen vaak verborgen in de akker van ons dagelijks leven. Doen we er alles aan om die toch niet kwijt te spelen?

In een volgende parabel noemt Jezus die schat: een parel. Ik maak er nu een schitterende diamant van. Al een ruwe, onbewerkte diamant gezien? Het is een gewoon, ruwe grauw groene steen, waaruit die fraaie edelsteen tevoorschijn wordt getoverd. Maar dan komt er wel enorm veel slijp- en schaafwerk aan te pas. Het is een verhaal dat zeer goed past bij een diamanten jubileum. Die diamant is er maar gekomen dank zij jarenlange inzet en toewijding, waarbij de snaren steeds beter op elkaar afgestemd geraken. Een echte diamant bestaat uit 72 gelijke veelhoeken, harmonisch aansluitend bij elkaar tot één geheel waarin het licht allerlei regenboogkleuren laat schitteren. Prachtig en uniek.

Zo kan Gods liefde schitteren en zichtbaar worden doorheen het schaaf- en slijpwerk van onze liefde onder elkaar. Dat was toch de oorspronkelijke bedoeling van de schepping: Gods liefde onder elkaar zichtbaar maken, beeld en gelijkenis worden van de eeuwige Liefde, die God is.

En voor een tweede keer wordt deze parabel-reeks afgesloten met een laatste beeldspraak, gelijkaardig aan die van vorige zondag: het uiteindelijk oordeel, hoeven wij niet te vellen. Wij zijn zelf ook de vissen die in Gods netten terecht komen. En Hij zal, met behulp van zijn engelen, al wat beantwoordt aan zijn verwachtingen verzamelen en belonen. Maar al wat niet deugd verdwijnt in het eeuwige vuur.

6 augustus 2023

Gedaanteverandering van de Heer

Mt. 17,1-9



Verheerlijking

Wat is dat toch voor een verhaal: gedaanteverandering van de Heer? Het lijkt zo belangrijk dat zelfs het ritme van de groene zondagen ervoor wordt onderbroken. Het is een verhaal dat we bijna letterlijk in de drie evangeliën terugvinden. Het krijgt zelfs een speciale feestdag in augustus, ook al

wordt het jaarlijks in de tweede zondag van de Veertigdagentijd reeds verteld. Het lijkt dus belangrijk genoeg om er even bij stil te staan.

In het evangelie vinden we het terug na de eerste lijdensvoorspelling, waarin Jezus aankondigt hoe het met Hem zal aflopen. Hij heeft het over zijn lijdensweg en over het onvermijdelijke kruis dat Hem te wachten staat, als doorgang naar het volle Leven. Verder, in hetzelfde hoofdstuk, zal Jezus nog tweemaal zijn leerlingen op het hart drukken, welke kruisweg Hij zal moeten gaan om Gods heerlijkheid aan het licht te brengen.

Die vooruitzichten moeten bij de leerlingen verschrikkelijk hard aankomen. Zij hebben dringend nood aan een flinke bemoediging. Want ze merken aan de weerstand waarop Jezus botst met de gezagdragers, dat Zijn voorspellingen zullen uitkomen. En wat blijft er dan nog over van die belofte van het Koninkrijk dat Hij van Godswege zou oprichten? Dient dat verhaal om hun twijfels te helpen overwinnen?

Het zijn zowat dezelfde twijfels als het Godsvolk in de woestijn heeft meegemaakt, tijdens hun bevrijdingstocht naar het land van Gods belofte. Mozes was toen hun gids. Ze waren zo dwars gaan liggen dat ze zelfs nog liever teruggingen naar het slavenland waaruit Mozes hen had weggeleid. Op een gelijkaardige muur van onbegrip botst die vurige profeet Elia. Het volk is ontrouw en loopt valse goden achterna. Elia is het kotsbeu geworden en gaat zich, moe gevochten, onder een boompje te sterven leggen. Maar God reanimeert hem en stuurt Elia weer naar dat koppige volk.

Het zijn nu net deze twee, Mozes en Elia, die hier met Jezus in gesprek gaan. Meer nog dan die twee, zal Jezus in dienst van zijn hemelse Vader blijven ijveren voor het nieuwe Rijk, waar goddelijke menselijkheid de grondwet is. Wat die drie lievelingsleerlingen van Jezus te zien krijgen, is gelijkaardig met wat dat morrende volk in de woestijn zag, toen Mozes van de berg van Gods ontmoeting afdaalde: 'Zijn gelaat straalde als de zon!' werd gezegd. En Elia werd hemelwaarts gevoerd in een wagen van vuur; hetzelfde vuur dat de leerlingen aanstak met Pinksteren?

Zij horen dan ook de stem uit de wolk van Gods omfloerste aanwezigheid: "Deze is mijn veelgeliefde. Luistert toch naar Hem!"

Tenslotte nog dit: De leerlingen mochten niets doorvertellen van wat ze op die berg hadden gezien en meegemaakt. Immers zulke boodschap is maar verstaanbaar voor wie ook getuige kan zijn van verrijzenis. Het kruis is maar een doorgang naar 'thuis komen bij God'!

80 JAAR GELEDEN



Flight officer Arne Helvard



De bemanning

Op 22 juni 2023 was het exact 80 jaar geleden dat een bommenwerper, type Stirling BK712 van de Gold Coast Squadron, crashte op de hoek van de huidige Grote Meur en de Wijtestraat in Langdorp, op een honderdtal meter van de treinhalt op de lijn Aarschot-Hasselt. Dit deel van Gijmel was toentertijd nog niet bebouwd, zodat er gelukkig geen burgerlijke slachtoffers te betreuren vielen. Voor de acht bemanningsleden kon geen hulp meer baten, want geen van hen had tijdens de val van het toestel de kans gezien om de vliegende doodskist te verlaten. De brandende bommenwerper was in een korenveld terechtgekomen, dat onmiddellijk in lichterlaaie stond. Een telefoonpaal in de buurt van de crashplaats werd door het vuur totaal verschroeid. Het grootste deel van het verhakkelde en uitgebrande wrak, lag aan de rand van het veld in het struikgewas tegen de verhoogde berm van de weg. Daarin bevonden zich ook de stoffelijke resten van de zeven bemanningsleden. Een afgebroken poot van het landingsgestel stak wat verder met het viel omhoog in de grond.

Vele inwoners van Langdorp waren ooggetuige geweest van het laatste gevecht en de daaropvolgende crash en konden zich deze dramatische gebeurtenis voor de geest halen, net alsof het gisteren was gebeurd. De toen tienjarige Jos Heylen woonde destijds op nauwelijks 300 meter van de crashplaats. Hij herinnerde zich nog zeer goed hoe de Stirling uit de richting van Herselt kwam en voor hij in brand werd geschoten boven Aarschot, een grote bocht van 360 graden maakte in een tevergeefse poging om zijn tegenstander van zich af te schudden. Eenzelfde getuigenis konden wij ook optekenen uit de mond van Jozef Bruyninckx. Hij herinnerde zich ook nog zeer levendig de aanvallende Duitse nachtjager, die met brullende motoren en uit alle kanonnen vurend, kleurrijke maar tevens dodelijke slierten lichtspoormunitie in de bommenwerper pompte. Ook Jozef Van Dessel uit Aarschot, die lid was van de Passieve Luchtbescherming, was onmiddellijk bij het brandende wrak, en moest machteloos toezien hoe voor zijn ogen de twee piloten in de vernielde cockpit op hun stoel verkoolden.

Het staartstuk van de bommenwerper dat in de lucht was afgebroken, was een heel eind daar vandaar terechtgekomen. Het lag op de heide, ter hoogte van de Klein Vleminkstraat, op ongeveer 300 meter ten noordoosten van de huidige kerk van Gijmel. Louis Vermeulen was rond 7.30 uur als één van de eerste burgers op de plaats van de crash. Hij zat als werkweigeraar in de buurt ondergedoken en moest dus goed opletten om niet opgepakt te worden. Het staartstuk van de Stirling was volgens hem wel grondig vernield, maar niet uitgebrand, om dat het vuur tijdens de val naar de aarde blijkbaar gedoofd was. Bij het wrak aangekomen stelde hij vast dat de staartkoepel leeg was, maar na enkele ogenblikken zoeken, vond hij het stoffelijk overschot van één van de bemanningsleden, een 200 tal meter verder. Hij herinnerde zich ook dat de man donkerblond haar had en geen brandwonden vertoonde. Vermoedelijk had hij niet meer de tijd gehad om van zijn parachute gebruik te maken. Wat verder stond het richtingsnoer van de bommenwerper loodrecht omhoog in een gracht langs de Gijmelsesteenweg. Toen er echter een paar andere mensen, die hij niet kende, kwamen aangelopen, moffelde hij nog een munitieband weg onder een heidestruik en maakte zich snel uit de voeten.

Bij het krieken van de dag werd de plaats van de crash hermetisch afgesloten en er werden schildwachten geplaatst om nieuwsgieringen en souvenirjagers op afstand te houden. Na de moeilijke identificatie van de stoffelijke overschotten kreeg Burgemeester Victor Verbeeck de opdracht om voor zes kisten te zorgen. Toen deze met de kisten terug in Langdorp aankwam, kreeg hij het bericht dat er nog een zevende slachtoffer gevonden was. Bij de berging van de lijken gingen de Duitsers niet zachtzinnig te werk; de stoffelijke resten van de bemanningen werden met rieken opgeschept en in de kisten gegooid. Een zekere Benedictus Vanderborcht moest hierbij helpen. Twee bemanningsleden waren zo onherkenbaar dat ze in 1 kist gelegd werden. Alzo werden de lijkkasten naar het gemeentehuis van Langdorp overgebracht, waar ze in de traphal werden geplaatst in afwachting van de begrafenis op het kerkhof.

De volledige identificatie van de bemanningsleden zou pas na het einde van de tweede wereldoorlog worden uitgevoerd...Toen werd vastgesteld dat er geen zeven maar acht bemanningsleden waren en dat de Duitsers de stoffelijke resten van twee van hen in dezelfde kist hadden gelegd.

De begrafenis op 5 juli vond plaats in alle eenvoud, maar toch werd er door de Duitse militaire eer bewezen aan de gevallen tegenstanders door het afvuren van saluutschoten. Nadien werden de graven met talrijke bloemenkransen overdekt door de van ver toegestroomde kerkgangers.

Na het einde van de vijandelijkheden werd nadien boven de graven een plaatje aangebracht met de tekst : Hier in de gemeente vonden zijn hun graf, de acht helden van de RAF; levend werden zij in hun vliegtuig verbrand, voor volk en vaderland.

*Uit "DE LUCHTOORLOG IN OOST-BRABANT"
(Oude Land van Aarschot, jaargang nr.2,juni 1993)*



VAKANTIE

Een zomer lang gaan we op weg met mensen die hun vakantie niet doorbrengen in hun luie zetel aan zee. We spraken met jonge en minder jonge Aarschottenaars voor wie vakantie een tijd is waarin ze intens op zoek gaan naar andere mensen, naar andere plaatsen en naar zichzelf. Ze voelen zich verrijkt door die ervaringen en vaak maken ze die ook mogelijk voor anderen, want vakantie is niet evident voor iedereen. Allemaal unieke mensen met unieke verhalen die zich niet alleen afspelen tijdens de zomermaanden.

Linda en Ivo werken met en voor Senegalezen... niet alleen tijdens de vakantie!



Gepensioneerden hebben altijd vakantie... Wie kleinkinderen heeft, zal zijn bedenkingen hebben bij deze uitspraak en opmerken dat een gepensioneerde nooit tijd heeft. Wie zijn talenten wil gebruiken is er inderdaad altijd wat te doen voor een medemens, ook tijdens de vakantie!

Het hart en de handen van D.R.O.P.

Ivo Van Rensbergen (oud-leraar architectuur in het Damiaaninstituut) en zijn vrouw Linda Goetgebeur (decoratrice) zijn gepensioneerde zeer bezige bijen. Ze runnen de B&B *Het huis van peter Mot*, maar besteden daarnaast ontzettend veel tijd aan de vzw D.R.O.P. Ze hebben altijd of bijna nooit vakantie.

Samen met Flor Trappers en Luc Vandepitte vormen zij het – onbezoldigd - bestuur van de vzw, maar hun realisaties zouden er niet zijn zonder een groep vrijwilligers.

Waarom helpen?

D.R.O.P. staat voor Duurzame Rurale Ontwikkelings Projecten. Deze Aarschotse organisatie focust zich op het Afrikaanse land Senegal. Door haar ingesteldheid en doelstellingen maakt zij een fundamenteel verschil in de wereld van hulporganisaties. Tijdens de vele verre reizen die ze vroeger maakten en ook dankzij de ervaringen die Ivo als architect opdeed in Algerije en India, zagen ze met eigen ogen hoe ongelijk en onrechtvaardig de wereld op vele plaatsen is. Dat rechtvaardigheidsgevoel was de reden voor hen om de handen uit de mouwen te steken en daadwerkelijk iets te veranderen. De plaatselijke situatie verbeteren kan ook migratie vermijden. Ze wilden dit doen op een eerlijke, transparante manier met respect voor de bevolking die zelf heel wat in handen kan nemen. Daarom stichtten ze in

2017 een vzw op. Neem zelf eens een kijkje op hun website www.dropafrika.be en je zal vaststellen hoe open hun informatie, hun boekhouding, hun projecten zijn.

Toekomst voor het Senegalese platteland

Senegal is, zoals vele Afrikaanse landen vandaag, een land dat uit zijn voegen barst en waar je de grootsteden bij elk bezoek ziet groeien, waar grote autowegen worden aangelegd en 1000-den huizen (die meer lijken op ziellose woonkazernes). Grote buitenlandse investeerders hun duit in het zakje doen (cf. de recente Belgische handelsmissie). Daarbij wordt het platteland echter volledig verwaarloosd. Een Vlaamse ondernemster die een contract binnenhaalt voor de verkoop van luxe chocolade, zal alleen uitverkoren grootstedelijke klanten met een koelkast hebben, want verder weg op het platteland hebben mensen heel vaak geen stromend water of elektriciteit!

Daarom focust D.R.O.P. zich op rurale projecten waarbij water, gezondheid, onderwijs primair zijn. Mensen krijgen zo – na 40 jaar lang kilometers ver gelopen te hebben voor (drinkbaar) water – eindelijk in hun huis water uit de kraan! Een aftands schooltje (een snoeihete hangar, zonder sanitair, met enkele stoeltjes) krijgt een facelift in het project 'pluviale school'. Deze voorbeelden leggen een sterk punt van deze vzw aan: Linda en Ivo gebruiken hun talenten, ze doen waar ze sterk in zijn. Ivo tekent de plannen van een school of een medisch centrum, bekijkt heel concreet hoe waterputten kunnen gebouwd worden en bepaalt het nodige materiaal. Met technische kennis van zaken begeleiden Ivo en Linda de werkzaamheden ter plaatse, ze zetten de palen uit, leggen het plan uit, maken de fundamenten, leggen technieken uit, ... tot ze zien dat het project kan verder afgewerkt worden door de dorpelingen zelf. Ze verblijven gemiddeld een tweetal maanden per jaar in Senegal. Maar eenmaal thuis stopt het werk niet: ze kunnen een beroep doen op Oumar, een Senegalees op wie ze 100% kunnen vertrouwen: hij leidt de werken, volgt de bestellingen en leveringen van materialen op, doet de boekhouding ter plaatse en houdt het thuisfront soms dagelijks op de hoogte via foto's, Whatsapp-berichten en lange telefoontjes. Zo kunnen Ivo en Linda de werken heel goed opvolgen vanuit Aarschot. Regelmatig langsgaan om het project ter plaatse op te volgen blijft echter een must.

Hoe?

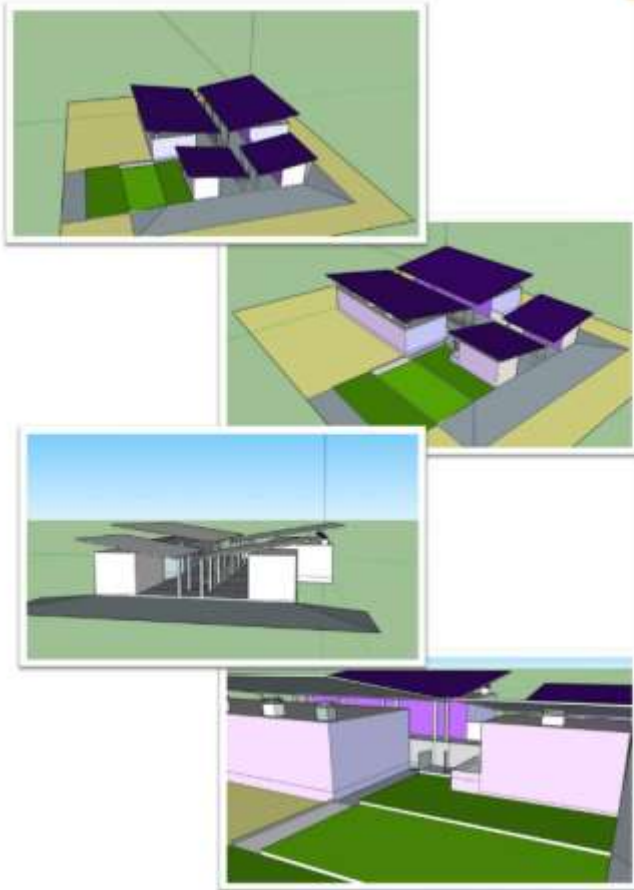
Bij 'ontwikkelingsprojecten' denken we vaak aan de vele goodwill-organisaties die goederen verzamelen die dan bezorgd worden aan de 'arme landen': er zijn enerzijds de 'milde Europese schenkers' en anderzijds de 'Afrikaanse armen'. Ivo en Linda konden zich niet vinden in deze neokolonialistische benadering die vroeger misschien waardevol was, maar niet meer strookt met de wereld van vandaag en evenmin recht doet aan de mensen zelf. Daarom wilden ze zich focussen op concrete, afgelijnde projecten waarbij er via directe contacten een evenwaardige samenwerking is tussen de twee partijen. Een project komt er altijd op vraag van de plaatselijke bevolking (vaak zijn dat Pheul: semi-nomaden) en wordt uitgevoerd in overleg met hen.

Ivo maakte aan de inwoners van een Senegalees dorp duidelijk dat 'de Europeaan in zijn tuin geen boom staan heeft waar hij elke morgen de bankbiljetten van €1000 van kan plukken'. Om het geld te verzamelen waarmee de projecten worden gerealiseerd, moet er hier heel hard gewerkt worden! Het ingezamelde geld wordt gebruikt voor de aankoop van materialen ter plaatse. In de boekhouding van D.R.O.P. is er geen post voorzien voor 'geld onder tafel'. De arbeiders worden betaald van het D.R.O.P.-geld, maar eenmaal het project is afgewerkt moet de bevolking de zaak zelf kunnen runnen. Het zou niet goed zijn als zij afhankelijk zouden blijven van D.R.O.P.

Anders dan anders

Intrigerend in hun naamgeving van de organisatie is de eerste letter D die staat voor Duurzaam. Wij, Europeanen, denken hierbij in de eerste plaats aan ecologische duurzaamheid. Ook de Vlaamse Overheid vindt dit een prioritaire voorwaarde om projecten financieel te ondersteunen. D.R.O.P. is echter realistisch en beseft dat dit op het Afrikaanse platteland helemaal niet prioritair is. Het begrip duurzaamheid krijgt een sociale vertaling: realisaties moeten in de eerste plaats 'blijven duren' (de effecten van 'goederen schenken' of eenmalige hulp zijn 'niet durend'). Het gebouw of de waterput moeten ook blijven functioneren als er geen geld meer komt van D.R.O.P. en als de Belgen weg zijn. Inzetten op de plaatselijke medewerking van mensen is daarom zeer belangrijk.

Het allernieuwste project scoort echter ook hoog op de ecologische duurzaamheid. Ivo tekende een plan voor de bouw van een kleuterschooltje voor een 100-tal kinderen waarbij er onder de overdekte binnenplaats een waterreservoir is van 150.000 liter (stel het voor als een Romeinse villa met een impluvium). Er werd een systeem uitgewerkt waarbij gekoelde lucht via roosters in de lokalen komt. De effecten van de klimaatopwarming zijn in Afrika immers nog veel groter dan bij ons: aandacht voor de afkoeling in de klaslokalen is dus een belangrijke toekomstgerichte doelstelling. Het water kan gebruikt worden om later de lokalen en toiletten te kuisen (gebeurt anders niet of droog!) maar ook om een moestuintje aan te leggen waarvan de groenten zullen gebruikt worden om de kinderen een lekkere en gezonde maaltijd te geven.



schooltje vroeger en later

Praten en nog eens praten

Vooraleer D.R.O.P. ingaat op een vraag en er een toezegging gebeurt, wordt er urenlang gepalaverd met alle betrokkenen. En in zo'n Afrikaans dorp is werkelijk iedereen betrokken: van de chef du quartier of de plaatselijke notabele, tot de schooldirecteur, de voorzitter van de ouderraad, het dorpshoofd en de vertegenwoordiger van de overheid. Linda vertelt hoe zijzelf eens een ultimatum hadden gesteld om iedereen op één lijn te krijgen en een tijd onder een boom gingen zitten wachten tot iedereen z'n achterban had geraadpleegd 'ergens te velde' z'n zegje had gedaan om tot een akkoord te komen. Het lukte!

Mensen voelen zich op deze manier erg betrokken en beseffen ze ook dat zijzelf mee verantwoordelijk zijn en dat niet alles van 'de rijke Europeanen' zal komen. Ze zijn ook vaak verbaasd dat D.R.O.P. zijn projecten wél helemaal afwerkt en ze niet halverwege in de steek laat, zoals vaak door andere gebeurt.



medische post in Sangué tijdens de inhuldiging

Een fantastisch gevoel

Ivo en Linda geven toe dat ze zeer veel tijd en moeite steken in de projecten, in de paperassenwinkel die erbij te pas komt en de organisatie van allerlei activiteiten. De dankbaarheid van de bevolking is echter immens. De vooruitgang van de gezondheid, vaccinaties, hygiëne na de bouw van een gezondheidscentrum is immens. Ook het eerste deel van het pluviale schooltje werpt nu al zijn vruchten af. Dat verwarmt hun hart en is een stimulans om ermee door te gaan. Kinderen die naar hen zwaaien en “Hello, DROP” roepen: “daarvoor doe je het!”

Jij kan ook helpen (en praten!)

Linda is de creatieve duizendpoot van het team en zoekt naar originele vormen van fundraising. **Tijdens de zomermaanden vanaf 15 juli tot 20 augustus is iedereen op zaterdag en zondag tussen 14u en 20u welkom in de mooie tuin achter hun B&B in de Mottestraat 88 in Rillaar – Aarschot (heerlijk rustig gelegen). Tijdens dit ‘zomerterras’ kan je genieten van een glaasje of een hapje.** Je kan er een maquette bekijken van de pluviale kleuterschool en misschien zelf voor € 40 een m³ ‘toekomst voor de pluviale school’ kopen. Uiteraard gaat de opbrengst naar de duurzame, rurale projecten in Senegal.

Het Huis ligt ook op de jaarlijkse Kunstroute in november en zo kan je ook bijzonder mooie en originele kunstwerken over en van Senegal zien en kopen. Senegalezen worden betaald om ze te maken en krijgen nadien ook nog de winst op de verkoop in België.

Op de eerste zondag van december is er ook jaarlijks een stijlvolle brunch die doorgaat in het Damiaaninstituut. Elke investering in de toekomst van de Senegalezen levert je ook een fiscaal attest

op waardoor je voor elke €40 een belastingaftrek van €18 krijgt van de Belgische Staat. Je hebt dus geen enkele reden meer om D.R.O.P. geen warm hart toe te dragen en te steunen. Tijdens al deze activiteiten hebben Linda en Ivo de touwtjes in handen en verwelkomen ze je graag, samen met al hun medewerkers. Allemaal mensen met een groot hart en ijverige handen en met heel veel liefde en respect voor hun medemensen, ook tijdens hun 'vakantie' Dat verdient een pluim!

Interview en tekst: Myriam Borremans

PAROCHIAAL NIEUWS

LANGDORP

POETSEN VAN ONZE SINT-PIETERSKERK

Met het vooruitzicht op ons patroonsfeest werd er een warme oproep gedaan voor helpende handen. En ja hoor, het lukte.

Op maandag 19 juni werd er volop met stofzuigers, bezems en voddens alle stof- en spinnenwebben weggehaald en alles kreeg een flinke poetsbeurt. Ook alle stoelen werden grondig afgewassen.

Dinsdag 20 juni kwam de vloer aan beurt. Alle stoelen verhuisden naar één kant en er werd geschrobd en geschuurd dat het lieve lust was, emmers water had men nodig om al het vuil weg te krijgen.

Niettemin het toen al zeer warm was, droogde de vloer niet zo best en had men een kort pauze nodig voor men de stoelen kon verplaatsen.

Daar werd dan dankbaar gebruik van gemaakt om een fris glaasje water te drinken en eventjes te rusten. Maar lang duurde de rust niet er moest verder gekuist worden. Tevens werden de defecte lampen van de krans rond Onze Lieve Vrouw vervangen en dank zei Nelly werden de doeken van de biechtstoelen verwijderd en meegenomen voor een wasbeurt! Na al dat zwoegen en vooral zweten waren we tevreden over de nette kerk. Dit verdiende een rustmoment met een lekker stukje taart.

Héél véél dank aan die helpende handen, zonder jullie hulp had dit nooit zo netjes geweest.

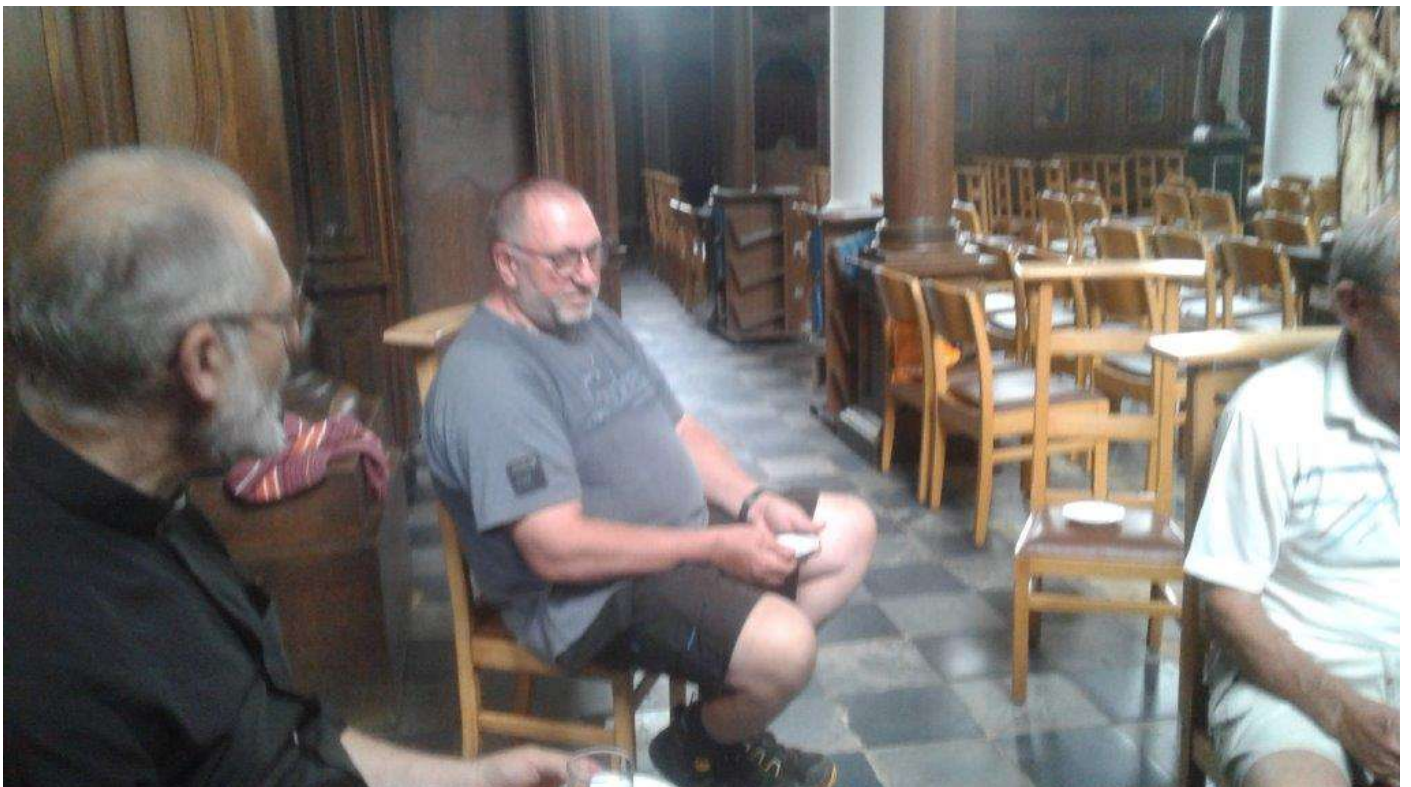
Mijn dankbaarheid gaat uit naar Nelly en Marcel, Jan en Margriet, Rosa, Luc Luyten en priester Paul.

En, misschien hebben sommigen het ondertussen al opgemerkt, we hebben tijdens die poetsbeurt een waardevol iets terug aangebracht, iets dat, sinds de verbouwingen, nog steeds niet op zijn juiste plaats lag,...hing... of stond. Zien of vinden jullie het ?

Kijk bij volgend bezoekje aan onze kerk maar eens goed rond.

Héél véél dank voor alles ! *Nicole*







GIJMEL

ONZE LIEVE VROUW HEMELVAART BLOEMENHULDE IN GIJMEL OP MAANDAG 14 AUGUSTUS OM 18.00U.

Op 15 augustus, vieren wij in Gijmel om 09.30 u. het patroonsfeest van onze parochie. Naar jaarlijkse gewoonte zullen talrijke ruikers tuinbloemen het beeld van Onze Lieve Vrouw versieren.

Het zangkoor zorgt zoals altijd voor de prachtige muzikale omkadering.

Iedereen is van harte welkom op deze feestelijke viering.

De parochieploeg verzorgt de receptie na de feestelijke viering.

Iedereen is van harte welkom !

SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Homborgstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borgh (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK



LANGDORP

Zondag 23 juli: Eucharistieviering om 10.30 u.

Zondag 30 juli: Eucharistieviering om 10.30 u.

Zondag 06 augustus: Eucharistieviering om 10.30 u.

GIJMEL

Zaterdag 22 juli: Gebedsviering om 18.00 u.

Zaterdag 29 juli: Eucharistieviering om 18.00 u.

Zaterdag 05 augustus: Eucharistieviering om 18.00 u.

- Familie Buelens-Van Halen

- Raphaël Jannes

WOLFSDONK

Zondag 23 juli: Eucharistieviering om 09.30 u.

Zondag 30 juli: Gebedsviering om 09.30 u.

Zondag 06 augustus: Gebedsviering om 09.30 u.

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor Langdorp, Gijmel en Wolfsdonk:

Tijdens weekend: vrijdagavond vanaf 19.00 u. tot maandagochtend 08.00 u.

Tijdens feestdagen: avond voor feestdag vanaf 19.00 u. tot ochtend na feestdag 08.00 u.

Bel naar 1733- Langestraat 1 B-3202 Rillaar

www.wachtpostdemerland.be

Weekdagen: de wachtpost is niet open. Overdag kan je terecht bij je eigen huisarts.

Bel 1733 voor de huisarts van wacht tussen 19.00 u. en 08.00 u.

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

<p>Zaal Den Abt Wolfsdonk contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck telefoon: 0477/18.20.68 Reserveren kan via www.denabt.be</p> 	<p>Parochiezaal Gijmel contactpersoon: Marleen Beirinckx telefoon: 016/56.91.41</p>
<p>Zaal Demervallei Langdorp contactpersoon: dhr. Gijs Laureys telefoon: 0496/10.94.14</p>	